Ultimul glas din ceasul morții

On Aprilie 05, 2010

Deschide-ți propriul drum spre performanță și succes, fără să te depărtezi de valorile pe care se clădește potențialul tău de lider.

8 Februarie 1587, castelul Fotheringhay. Maria Stuart păşeşte încet, liniştită, înarmată cu cele trei arme ale credinței: un crucifix de aur ce-l poartă la gât, mătăniile cu pietre scumpe prinse de cingătoare și o cruce de fildeș pe care o strânge cu putere în mână, în sala cea mare unde va avea loc execuția. Propria ei execuție. În această zi va avea parte de cea mai grea încercare. Acum nimic nu o mai poate salva, nimic nu o mai poate aduce înapoi pe scaunul domnesc. Nu mai e venerată de nimeni, nu mai e iubită, nu mai e admirată, nu mai are niciun prieten, nici măcar de un fir subțire de speranță nu se mai poate agăța.

Martor îi e Dumnezeu că este complet nevinovată. Dar nu poate protesta în niciun chip, nu poate schimba sentința dată de judecători, nu poate chema pe nimeni în ajutor, nu mai poate face nimic. Cine să-i dea dreptate, când toți sunt împotriva ei, când toți o urăsc de moarte și ar fi foarte fericiți să n-o mai vadă regină? Cine s-o mai iubească după ce a pierdut două regate, după ce a păşit pe calea cea neagră a crimei îngropând doi soți și după ce din cauza unui amant nemilos și fără scrupule, contele Bothwell, singurul bărbat pe care ea l-a iubit vreodată și pe care l-a urmat cu tot entuziasmul până la capăt, s-au dus bătălii sângeroase în care au pierit atâția și atâția oameni? Şi, mai ales, cine să-i facă dreptate, acolo unde nu există dreptate, ci numai o dorință fără margini pentru putere și control?

Totuși, până în ultimul moment, ea își păstrează măreția regească. În fața eșafodului, înainte de a îngenunchea, înainte ca preotul să-și termine predica, Maria Stuart sărută crucifixul, își face cruce și rostește ultimele cuvinte: *„ Primește-mă și pe mine, Isus Christos, în brațele tale milostive, larg deschise cum sunt pe crucea aceasta, și iartă-mi toate păcatele mele. Amin. "* Apoi îngenunchează, securea cade cu toată greutatea și toată forța și o dată cu ea se pierde orice suflu de viață a celei ce a fost regină încă de la vârsta de 6 zile. În sfârșit Maria Stuart nu mai contează, e uitată...

Leadership: Rolul încordat pe care ți-l asumi este de fapt o variantă de conflict de rol care apare la nivelul aceluiași status?

Toți conducătorii gândesc la scară mare, țintesc sus și își atacă obiectivele cu mult curaj și tenacitate. Cu ajutorul viziunii pe care o au și pe care, de altfel, o insuflă și celor din jurul lor, ei își planifica pas cu pas, cu un simț al răspunderii destul de mare, cursul specific acțiunilor pe care le vor întreprinde. Dar, din fericire sau din nefericire, iar istoria dovedește cu prisosință acest lucru, numai cei agresivi, competitivi, conduși de o ambiție colosală, animați de dorința de a se afla tot timpul în vârful piramidei puterii, vor putea să domine până în ultima clipă scena politică a unei țări.

Numai acele voințe neclintite în împrejurări aspre, cu tendințe puternice de comandant, mânate de dorința de supremație, vor fi capabile să se împotrivească pe față oricăror uneltiri și vicleșuguri și, luptând vitejește, neîncetat, să câștige orice bătălie și să-și păstreze poziția în vârful piramidei.

O inimă prea nobilă, dar o inimă prea slabă. Maria Stuart a posedat puterea, primind titlul de regină chiar în primele zile de la naștere, dar i-au lipsit calitățile esențiale unui lider puternic: curajul, chibzuința, tăria de caracter și voința de fier - care se dezvoltă în timp, i-a lipsit fără îndoială acel imbold nemăsurat specific liderilor dârzi, aspri și neînduplecați, care știu să-și impună voința și interesele, și care acționează fără să stea prea mult pe gânduri. Mai mult

decât atât, ea s-a îndepărtat de valorile pe care se clădește potențialul și valoarea unui lider foarte bun: integritatea, solidaritatea, dreptatea, moralitatea și simțul datoriei.

Conflictul de rol apare atunci când îți asumi o poziție care nu poate fi acceptată decât cu prețul părăsirii ei. Începi să te simți străin de lumea în care te-ai dezvoltat, te simți copleșit de responsabilitatea uriașă a tot ce ți se întâmplă, situație care culminează cu ascunderea umilă în tine însuți pusă pe seama rușinii de judecata și gura lumii.

Şarmul, frumusețea și eleganța nu i-au adus reginei decât un scurt moment de glorie, ea a știut să capteze atenția oamenilor prin aparițiile ei pline de gratie și feminitate, dar nu a știut să controleze „mingea pe terenul propriu", deși a avut o bună bucată de vreme sfetnici foarte devotați și înțelepți. Mai mult decât atât, de nenumărate ori, din nenumărate direcții, a primit semnale clare, i s-au dat sfaturi prețioase, toate venite în sprijinul ei ca să-și poată îndrepta pașii în direcția cea mai bună.

Dar ea a greșit încercând mereu să-și clădească viitorul pe nădejdea că, fiind regină, i se cuvine totul și va fi ferită de orice fel de necazuri. Iar asta a condus-o, încet, încet, la eșafod, spre pierzanie. Cine pariază totul pe un singur număr, are mai multe șanse să piardă, decât să câștige.

Leadership: Alegi între a fi conducător sau marionetă din unghiul unei puteri care își disimulează adevărata natură pe termen lung?

Cel mai eficient lider este acela care este destul de inteligent pentru a se înconjura de oameni valoroși, de o echipă de profesioniști pe care să se sprijine mereu, mai ales în clipele grele, care să-i furnizeze informații importante și un sprijin optim, astfel încât să-l țină la distanță de orice i-ar putea dăuna în vreun fel imaginea sau cariera, astfel încât să nu fie niciodată „prins pe picior greșit", sau mai rău, să nu fie niciodată călcat în picioare.

Un lider care crede că poate reuși să-și atingă scopurile având în jurul lui numai marionete, se înșală amarnic. O marionetă poate fi numai folosită, niciodată ea nu va îndrăzni, nu va da dovadă acel impuls creator, dătător de forță și energie, care să o împingă să acționeze din propria inițiativă. Ea trebuie să se supună, să slujească, fiind manipulată. Ea poate fi de partea învingătorului, dar niciodată, cu niciun chip nu poate fi ea însăși un învingător.

Puterea care își disimulează adevărata natură pe termen lung este o luptă pierdută împotriva ta, creând modele de gândire bazate pe remușcări, nostalgii, disperări, îndoieli în legătură cu etica faptelor comise, ceea ce face mai greu pentru tine să performezi cum vrei.

Maria Stuart, deși regină, a fost o marionetă grozavă în mâinile versatului conte de Bothwell, concubinul ei, care avea interese mult mai mari decât și-ar fi putut ea imagina. De fapt, toate problemele reginei s-au datorat întru totul acestui Don Juan, acestui seducător fără margini, cu o capacitate formidabilă de a descoperi slăbiciunile omenești, care cuprins de o singură dorință, motivat de un singur scop – acela de a pune mâna pe putere, a împins-o la cele mai mari fărădelegi.

Iar Maria Stuart, dominată de acel sentiment deosebit pe care îl au numai oamenii înlănțuiți de o singură dragoste, o dragoste fără margini, ce se dorește a fi împlinită, s-a dăruit lui complet, i s-a supus cu toată ființa, slujindu-l cu o credință vie, cu devotament și pasiune, până în ultima clipă.

Înainte de a aborda leadershipul încearcă să te raportezi la nivelul de experiență pe care încă nu-l posezi - experiența de a fi regină pentru o zi, ultima zi din viața ta.

Poți suporta experiența de a fi cuprins de ceva care e mai puternic decât tine? Cum tratezi neputința de a fi cuprins de limitele sensibilității?

Dar, iubirea fără rațiune îl duce pe om într-o direcție nefavorabilă. La fel ca în orice tragică poveste de iubire, și unul și altul, și soțul și soția (căci da, s-au căsătorit), au avut parte de un sfârșit cutremurător: mai întâi el, apoi ea, după măsura păcatelor, ca o pedeapsă pentru toate crimele și fărădelegile comise.

Şi conducătorul și marioneta au împărțit în final același destin funest: o moarte rapidă, dar înfricoșătoare, și numai un singur lucru le-a mai încălzit sufletele în clipa cea din urmă, un singur gând, un ultim glas: „Amin”.

Ultimul glas din ceasul morții este de fapt o atenționare de care trebuie să ții cont atunci când te urci pe scaunul împărăției: judecata este fără milă pentru cel care își pierde caracterul.

Source: https://neculaifantanaru.com/ultimul-glas-din-ceasul-mortii.html